

॥ २० ॥ २१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ७ ॥ सर्वेषामिति ॥ १ ॥ २ ॥ अर्च्य अभ्यर्च्य ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

यथा बलं क्रियाहीनं क्रियावा बलवर्जिता ॥ नेह साधयते कार्यं समायुक्ता तु सिध्यति ॥ २० ॥ एवं शरीरशौचेन तीर्थशौचेन चान्वितः ॥ शुचिः सिद्धिं मवाप्नोति
द्विविधं शौचमुत्तमं ॥ २१ ॥ इति श्रीम० अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे शौचानुपृच्छानामाष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ७ ॥

युधिष्ठिर उवाच सर्वेषामुपवासानां यच्छ्रेयः सुमहत्फलं ॥ यच्चाप्यसंशयं लोके तन्मे त्वं वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥ भीष्म उवाच शृणुराज न्यथा गीतं स्वयमेव स्व
यं भुवा ॥ यत्कृत्वानिर्वृतो भूयात् पुरुषो नात्र संशयः ॥ २ ॥ द्वादश्यां मार्गशीर्षे तु अहोरात्रेण केशवं ॥ अर्च्यं श्वमेधं प्राप्नोति दुष्कृतं चास्य नश्यति ॥ ३ ॥ तथैव पौष
मासे तु पूज्यो नारायण इति च ॥ वाजपेयमवाप्नोति सिद्धिं च परमां व्रजेत् ॥ ४ ॥ अहोरात्रेण द्वादश्यां माघमासे तु माधवं ॥ राजसूयमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ ५ ॥
तथैव फाल्गुने मासि गोविंदेति च पूजयन् ॥ अतिरात्रमवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ॥ ६ ॥ अहोरात्रेण द्वादश्यां चैत्रे विष्णुरिति स्मरन् ॥ पौंडरीकमवाप्नोति दे
वलोकं च गच्छति ॥ ७ ॥ वैशाखमासे द्वादश्यां पूजयन् मधुसूदनं ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ॥ ८ ॥ अहोरात्रेण द्वादश्यां ज्येष्ठे मासि त्रिविक्रमं ॥
गवां मेधमवाप्नोति अप्सरोभिश्च मोदते ॥ ९ ॥ आषाढे मासि द्वादश्यां वामनेति च पूजयन् ॥ नरमेधमवाप्नोति पुण्यं चलभते महत् ॥ १० ॥ अहोरात्रेण द्वादश्यां
श्रावणे मासि श्रीधरं ॥ पंचयज्ञानवाप्नोति विमानस्थश्च मोदते ॥ ११ ॥ तथा भाद्रपदे मासि हृषीकेशेति पूजयन् ॥ सौत्रामणिमवाप्नोति पूतात्मा भवते च हि ॥
॥ १२ ॥ द्वादश्यां मासि श्विने मासि पद्मनाभेति चार्चयन् ॥ गोसहस्रफलं पुण्यं प्राप्नुयान्नात्र संशयः ॥ १३ ॥ द्वादश्यां कार्तिके मासि पूज्य दामोदरेति च ॥ गवां यज्ञम
वाप्नोति पुमान् स्त्रीवानसंशयः ॥ १४ ॥ अर्चयेत्पुंडरीकाक्षमेवं संवत्सरं तु यः ॥ जातिस्मरत्वं प्राप्नोति विद्यां ह्युत्तमवर्णकं ॥ १५ ॥ अहन्यहनितद्वावमुपेद्रं यो धिग
च्छति ॥ समाप्ते भोजयेद्विप्रानथवादापयेद्भृतं ॥ १६ ॥ अतः परं नोपवासो भवतीति विनिश्चयः ॥ उवाच भगवान्विष्णुः स्वयमेव पुरातनं ॥ १७ ॥ इति श्री
महाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे विष्णोर्द्वादशकं नाम नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपाय
न उवाच शरतल्पगतं भीष्मं दृढं कुरु पितामहं ॥ उपगम्य महाप्राज्ञः पर्यपृच्छ युधिष्ठिरः ॥ १ ॥

॥ १॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ तद्वाचमुपेद्रं उपेद्रतादात्म्यं कीटशृंगम्यायेन ध्यानेनाधिगच्छति ॥ १६॥ १७॥ इति अ० नै० भा० नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ७ ॥ शरतल्पगतमिति ॥ १ ॥